

175252

Pobožno zedinenje
sv. Antona Padovanskega.

Nauk,

kako se opravljajo dolžnosti
tega zedinenja
in kateri odpustki se zadobijo.

Z dovoljenjem vis. čast. knezoškofijstva
ljublanskega in red. predstojništva.

V Ljubljani, 1894.

Založil III. R. — Tisk Katoliške Tiskarne.

175252

175252

175252

OP 263/1963

„Ud zgubljen, reči zgubljene
Mladi, stari spet dobi.“

Sv. Bonaventura.

Splošno je znana posebna pobožnost in zaupanje vsega krščanskega ljudstva v sv. Antona Padovanskega in pa njegovo po celem svetu čudežno razširjeno češčenje. To nam spričujejo cerkve, altarji, kipi v njegov spomin postavljeni, umetalno dovršene slike in podobe, ki nam na razne načine predstavljajo svetnika, slovesni prazniki, ki se njemu na čast povsod z obilno udeležbo ljudstva svečano praznujejo. Vzroka tega tako živega in tako razširjenega češčenja brez dvojbe nimamo nikjer drugje iskati, kakor v posebni njemu od Boga podeljeni prednosti, čudeže delati in neštevilne dobrote in milosti podeljevati. Vse to je serafinski cerkveni učenik sv. Bonaventura v kratkih besedah združil in povedal v znanem responzoriju „Viditi želiš li čudo?“ tako, da si je naš svetnik po vsi pravici pridobil v cerkvi božji ime „čudodelnik“.

Ako je pa priprošnja in varstvo sv. Antona tako mogočno pri Najvišjem, da nam odvrne vsakatere nevarnosti in ozdravi bolezni, vendar se ono posebno kaže v tem, da se zavoljo čudežne od Boga njemu podeljene prednosti na njegovo priprošnjo zgubljene reči naj-

dejo, kakor spričuje skušnja vseh, ki so svetega Antona na pomoč klicali. Ali ne zgubljajo se samo posvetne reči, temuč, kar ne moremo dovolj obžalovati, zgubljajo se tudi čeznatorne dobrote. Pa tudi do teh sega moč našega čudodelnika, ki se je v svojem življenju z resnično apostoljsko gorečnostjo trudil nevernike spreobrniti, krivoverce in grešnike pa k resnici in milosti božji nazaj pripeljati. Nič čudnega ni tedaj, ako nesrečen človek, oropan milosti božje, to isto po priprošnji tega svetnika zopet dobiti more, ako jo je zgubil, in najti, ako je ni nikdar imel.

Iz teh razlogov so nekateri vrli možje, veliki častivci sv. Antona, in zelo skrbni za zveličanje bližnjega, z odobrenjem generalnega ministra in njegovega definitorija sklenili, v cerkvi sv. Antona v Rimu, ki je blizu sloveče lateranske bazilike in od vernega ljudstva jako obiskovana, ustanoviti splošno pobožno zedinenje po sv. Antonu Padovanskem imenovano.

Vsi, kateri so o tem slišali, so to pobožno dejanje zelo pohvalili, posebno Nj. eminencija kardinal Lucid Marija Paroki, vikar Nj. Svetosti, ki je bil za to cerkev položil temeljni kamen in pozneje to hišo božjo v spremstvu desetih škofov iz našega reda slovesno posvetil. Sicer je po mnogih deželah in krajih, posebno v frančiškanskih cerkvah, vže mnogo pobožnih bratovščin v čast čudodelnika kanonično ustanovljenih, vendar se je zdelo primerno usta-

noviti eno v mestu Rimu, ki je sedež najvišjega pastirja, namestnika Kristusovega na zemlji, in sicer v naši cerkvi sv. Antona blizu Laterana, ki je po božji previdnosti postala sedež generalnega ministra celega reda manjših bratov, tako da morejo vsi sledniki asiškega očaka, kakor tudi drugi verni kristijani, ki iz vseh krajev sveta v mesto prihajajo, omenjeno pobožno zedinjenje lažje spoznati in vanje se vpisati, v pomnoževanje lastne pobožnosti do sv. Antona in v pospeševanje zveličanja bližnjih.

I. Poglavlje.

Namen pobožnega zedinjenja.

Namen tega pobožnega zedinjenja je dvojen:

1. Zahvaliti Boga, ki je podelil sv. Antonu Padovanskemu tako nenavadne darove milosti, s katerimi ga ne samo v nebesih, temuč tudi na zemlji poveljuje.

2. Prositi sv. Antona, da na njegovo priprošnjo prejmejo vsi, ki iščejo najpoprej božjega kraljestva in njegove pravice, vse, kar v svoj dušni in telesni blagor potrebujejo. Toraj da:

a) Najdejo pagani, neverniki, judje, krivoverci in razkolniki pravo vero, katere ali niso nikoli imeli, ali so jo nesrečno zgubili.

b) Da grešniki, katere je sv. Anton toliko ljubil, s pravo pokoro zopet dobé milost božjo, katero so po lastni krivdi zapravili.

c) Da bratje in sestre treh redov serafinskega sv. očeta Frančiška zaklad serafinskega duha, ki ga je sv. Anton pred vsem iskal, tudi oni neprenehoma iščejo po svojem vodilu in pravilih, ga najdejo in najdenega z vso skrbjo hranijo.

d) Da ubožci za življenje potrebni vsakdanji kruh dobé.

e) Da tisti, ki so po raznih bridkostih in nezgodah zgubili svoje premoženje ali dobro ime, zgubljeno zopet najdejo.

II. Poglavje.

Dolžnosti.

Da v to bratovščino vpisani verni kristjani omenjene namene dosežejo, morajo :

3. Moliti vsak dan tri „Čast bodi Bogu“ v zahvalo presveti Trojici, ki je hotela podeliti toliko moč priprošnji našega čudodelnika.

4. Moliti vsak dan responzorij „Viditi želiš li čudo?“ v čast sv. Antona, ali če tega ne znajo, en Oče naš, Češčena si Marija in Čast bodi Bogu.

5. Podeliti ubožcem kako miloščino, kolikorkrat po priprošnji in pomoči sv. Antona kako milost prejmejo.

6. Patru vodniku tega pobožnega zedinenja sporočiti popis po priprošnji sv. Antona prejetih milostij in dobrot; ta popis, katerega naj podpiše spovednik ali kaka druga zanes-

ljiva oseba, se bo hranil v arhivu samostana sv. Antona.

7. Prejeti zakramenta sv. pokore in presv. Rešnjega telesa na praznik sv. Antona ali mej njegovo osmino.

III. Poglavje.

Pogoj za sprejem.

8. Vsi verniki obojega spola, ki želé sprejeti biti, morajo naznaniti vodniku tega pobožnega zedinenja, ki je bil izbran od generalnega ministra in v Rimu v samostanu sv. Antona, ulica Merulana 124, stanuje, svoje ime, priimek, domovino in kraj, kjer prebivajo.

9. Morajo zgoraj navedene dolžnosti zvesto spolnovati.

IV. Poglavje.

Koristi.

10. Vsi verni kristijani, kakor hitro se vpišejo, postanejo deležni sadu ene sv. maše, ki se daruje vsak torek za nje in za vse dobrotnike omenjene cerkve, v kateri se bere vsak dan nad 50 sv. maš.

11. Po določi prečastitega p. generalnega ministra postanejo vsi udje deležni vseh molitev in dobrih del, ki se storé vsak dan v redu manjših bratov, katerim je on predstojnik.

Responzorij.

Viditi želiš li čudo?

Smrt, bolezen z zmoto vred,

Satan, gobe in vse húdo

Gré, da se ne zná več sled.

Morja strašno moč prežene,

Z rok verige razdrobí;

Ud zgubljen, reči zgubljene

Mladi, stari spet dobí.

In nevarnosti zbežijo,

Zginja tudi revščina;

Vslišani naj govorijo,

Pričaj, mesto Padova!

Morja strašno moč prežene,

Z rok verige razdrobí;

Ud zgubljen, reči zgubljene

Mladi, stari spet dobí.

Čast bodi Očetu in Sinu in sv. Duhu.

Morja strašno moč prežene itd.

V. Prosi za nas, o preblaženi Anton !

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molitev.

Daj, o Bog! naj se tvoja cerkev oveseli po hvaležnem in zaupnem spominu na tvojega blaženega spoznovalca sv. Antona, da bode vsikdar zavarovana z duhovnimi pripomočki, in da bode zaslužila doseči uživanje večnega veselja, po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Odpustki,

podeljeni

udom „pobožnega zedinjenja“ sv. Antona Padovanskega.

Sv. kongregacija za odpustke in sv. ostanke je podelila 4. majnika 1894 po svojih posebej od sv. očeta papeža Leona XIII. prejetih pravicah udom pobožnega zedinjenja sv. Antona Padovanskega sledeče odpustke.

Popolne:

1. Na dan vstopa ali precej prihodnjo nedeljo.
2. Na praznik sv. Antona Padovanskega spoznovavca in nebeškega patrona tega pobožnega zedinjenja.
3. Na praznik prenesenja njegovih svetih ostankov, ki se praznuje vsako leto 15. februarja.
4. Trinajst torkov zaporedoma, kedarkoli si bodi, vendar le samo enkrat v letu, tistim udom, ki te dni kako pobožnost v čast sv. Antona opravijo, vsaki teh torkov skesani prejmejo zakrament sv. pokore in sv. rešnjega telesa, kako cerkev ali očitno kapelo obiščejo in tamkaj po namenu svetega očeta nekaj časa pobožno molijo.
5. V smrtni uri, po skesano prejetih svetih zakramentih; ako bi jim pa to ne bilo mogoče, zadosti, da le z ustmi ali v srcu skesani izgovoré presveto ime Jezus.

Nepopolne:

1. Sedem let in sedemkrat 40 dni vsaki dan devetdnevnice pred praznikom sv. Antona, ki se obhaja dné 13. junija.

2. 100 dni tistim, ki bodo enkrat na dan pobožno molili tri „Čast bodi Bogu“ v zahvalo presv. Trojici za tako nenavadne milosti, podeljene temu svetniku.

3. 100 dni tistim, ki bodo vsaki dan kaj molili zato, da bi to pobožno zedinjenje doseglo svoj namen.

Vsi ti odpustki se lahko obrnejo tudi za duše v vicah.

Vsled dovoljenja p. Leona XIII. 3. jul. 1894 zadobi se vsak torek skozi celo leto v sleherni cerkvi manjših bratov (frančiškanov) popolni odpustek. Ta odpustek more zadobiti vsak katoličan, ako se skesano spové, prejme sv. Rešnje Telo in pred sv. Rešnj. Telesom v čast sv. Antona P. izpostavljenim nekoliko moli v papežev namen.

Potrjenje.

Lucid Marija, po božji milosti škof albanski,
svete rimske cerkve kardinal Paroki, našega
sv. očeta papeža generalni vikarij itd.

Po naši redni pravici vstanavljamo pobožno
zedinenje sv. Antona Padovanskega, katerega namen
je zbuditi in pomnožiti češčenje tega čudodelnika,
spominjati na njegove prednosti in po njem od
najdobrotljivišega in najvišjega Boga vse za dušo
in telo potrebno prejeti; in izrekujemo, da je to
zedinenje kanonično vstanovljeno v njemu posve-
čeni cerkvi, v ulici Merulanski blizu lateranske
bazilike, ter ob enem potrjujemo nje v štirih po-
glavjih in enajstih členih obsežena pravila.

Dano v Rimu iz palače vikarijata,
dné 13. februarja 1894.

L. M. kard. vikarij

Peter Checchi, tajnik.

Vladimir's Hesic
je pridobil v brat. so.
Ant. red. Lavrajevici
dné 13/6 1894
S. S. Bakaly

